

ffekten, så kom-ken helt fångna, i själva, ni sväva n kraft, åter oss i till oss ämtande om vad n le n aning ma lyc-en reli-

rna kan icke en förlägd en av ALLAN-rit inne lstjäns-as med i nä-station a eller e börja varef-timmes rekt ut så sätt esökar-n. Som iker på att an-än nu skulle en hel

börja å and-a den 18 uftare

ret på gerade våren yrkes-d. Jag agsbe-

för skogs-BJEL-n för orten rgsfö-Folke ring i Han här-FTS-r han iffers n in-la att

is att vär-klubb film,

retts-man i ori-it en entu-rär i kjen-med-

vel 2 or-rige, som mmité e og

itter-!

d av nska nska här-

lem-tan-Jpp-öder-ho. Så tur som-han sam-

Sö-an-ande

det sida

le.

Med "kanoner" utför alpstupen

Sigge Bergman ger några glimtar från Schweiz' största utförstävling

Här är Mamma Glaserfelds 16-årige son, som följer sin moder väl i spåren. Fru von Glaserfeld (46 år och åkande i kjolar!) har lärt sig Arlbergtekniken briljant. Hon började för tre år sedan!

Jag sände vårt föregående resebrev från Davos, där Olle Rimfors och jag lågo och tränade tillsammans med Arlbergpojarna för det s. k. Parsenne-Derbyt. Denna enastående skidtävling — en den mest utomordentliga propaganda för utförsåkning — har med åren (detta var det IX. Derbyt) blivit den största och populäraste Abfarthtävlingen i Schweiz, till vilken deltagare från alla länder (och hörn inom själva Schweiz) anmäla sig. Parsenneområdet saknar sin like ifråga om möjligheter för skid-löpning i allmänhet och utförsåkning i synnerhet. Detta vidsträckt alpgebiet innehåller tusentals variationer, för den bitne downhill-mannen, som här frossar som aldrig annars bland kilometerlånga lutningar av alla svårighetsgrader. Ett eldorado för utförspecialisten! Att Davos gör reklam för sitt Parsenne är ju klart, och som en följd härav dragas också hela härar av skidturister till denna plats, vilken såsom sportort betydligt gått förbi S:t Moritz.

Bland alla "dagar" i Davos utgör Parsennedagen årets största attraktion, och det var till denna vinterhögtidsdag, som Olle och jag nu anlät.

Parsenne-sträckan uppdelas på de olika klasserna sålunda:

Derbyklassen, till vilken alla höra, som tidigare deltagit i tävlingen, har en väg på 17 km och med 2040 m:s höjdskillnad. Den s. k. Allgemeine-klassen åker 15 km. och "faller" 1900 m. i höjd, och Damklassen och juniorerna kasta sig utför 7 km. med c:a 1200 m:s höjddifferens.

Rimfors och jag hade anmält oss till allmänna klassen. Vi hade tre dagar på oss för träning på banan — en ringa tid, då svårigheten att hitta den kortaste vägen hela tiden över så lång sträcka som 15 km. var anmärkningsvärd och därför noga borde intränas. Tack vare de hyggliga kamraterna från S:t Anton blevo vi nu påvisade snabba och goda

möjligheter att komma fram, och vi kunde följaktligen från början pränta in varje detalj av terrängen i minnet. Det kan kanske synas egendomligt, att ej alla tvingas att åka exakt samma "spår". På sätt och vis följa alla samma väg, som är prickad med röda flaggor. Emellertid äger deltagaren rätt att göra små avvikningar utefter den flaggade sträckan, därmed tjänande in en sekund här och en sekund där, vilken tidsvinst betyder ofantligt under en ren utförstävling. En kontrollpost — märkt med blå flaggor — måste passeras under vägen ned. Denna post var utprickad ungefär på halva banan.

Vi tränade sträckan två ggr dagligen, vilket var mer än nog, ty det betyder en oerhörd påfrestning för benen att stå i en svår utförslopa under 20 minuters tid. Tänker man sig därtill, att 14 dagar före tävlingen sträckan åkes av ett par-tre hundra deltagare dagligen, så förstår man lätt, hur uppkörd, hård, isig och gropig vägen till slut måste bli, därmed ökande svårigheterna ytterligare.

Det hade ej snöat i Davos på omkr. 8 veckor, varför Parsenne-sträckan var hårdare än någonsin och därtill ytterligt snabb.

Då söndagen kom hade vi hunnit träna 5 gånger. (Jag hade senare en intervju med en av deltagarna i Derbyklassen, en infödd Davos-bo, som berättade bl. a., att han själv under årens lopp nog åkt sträckan 6—700 ggr, och att segaren Zogg, som faktiskt bodde i Parsenneområdet, säkerligen avverkat tävlingsbanan 1000 ggr!)

Bland de i det närmaste 400 deltagarna hade Rimfors startnr 13 och jag 95. Med ½ minuts mellanrum skickades vi iväg och hade att passera förbi flera tusen åskådare.

Före uppnåendet av trädgränsen upplevde man de största och mest spännande fartsensationerna. Vid den s. k. stora

Derbyschussen hade de klokaste åskådarna tagit plats. Denna backe (ung. 500 m. lång och med begynnelseutning på 40—45° samt slutande i ett motlut omedelbart föregånget av två djupa "diken") utgjorde en provosten för de åkare, som vågade sig på den (man kunde också köra en annan, lättare väg) och samtidigt ett bevis för vederbörandes stäsäkerhet m. m.

Vi hade ej åkt denna schuss mer än två ggr förut och visste faktiskt ej om vi skulle våga försöket under tävlingen. Ett fall här betydde stor tidsförlust, om ej skidbrott eller annat.

Rimfors tog det försiktigare och undvek den egentliga schussen. Jag satte allt på ett kort, styrde rakt på backkrönet och klarade mig, även om påfrestningen var enorm.

Vägen genom skogen (c:a 7 km) var svår på grund av de stora groparna med motlut (Wellen), som ofta gjorde att man mer åkte i luften än på marken. Här orkade jag ej längre, körde på ett ställe in i lösa snön, tappade staven, föll och förlorade många dyra sekunder, innan jag kom upp, hade hämtat staven och åter kommit igång.

Sista backen ned mot mål var helt om-lagd och svårare än då vi hade tränat och kom därför som en obehaglig överraskning. Olle föll på själva mållinjen, men förlorade ingenting i tid. Bl. a. som här stupade var Bill Bracken (fenomenet från Mürren) och Schönburg, Österrike, båda hörande till toppklassen.

Förste man i mål var nr 13 Rimfors, som med tiden 21,40 blev segrare i sin klass, distanserade andre man, Sanasen, Davos, med 1,42 min. Så småningom åkte jag in och fick tiden 18,24 min., 1,36 min. före Popp, Zürich. Det visade sig att min tid var den bästa i hela Allgemeine-klassen. (Min belöning blev ett åkta schweizerur).

I Derbykategorien segrade den tippade "kanonen" David Zogg med tiden 16,36 min. och bland damerna Bertsch, Davos, 11,47 min. (I S:t Moritz blev Bertsch endast 18:e i F. I. S.-Tävlingen, vilket visar betydelsen av hemmabanen i Davos. B. har segrat överlägset i Parsenne de tre sista åren).

Den förnämsta prestationen enligt vår mening gjorde Arlbergaren Rudi Matt (som nu är i Sollefteå), som trots endast två gångers träning, blott var 19 sek. efter Zogg. Österrikarna placerade sig i övrigt gott och segrade i lag över schweizarna.

Det var rafflande och ögonfånande att skåda "kanonernas" inrusande i mål, alla i god stil och högsta speed.

Vi räknade sedan ut, att om vi startat i Derbyklassen, så hade Rimfors' tid blivit 22,25 och min 19,09 min., vilket räckt till 19:e resp. 12:e plats i hela tävlingen. Av de stora stjärnorna hade Schlatter 17,13, Julen 18,01, Bracken 18,51, Führer 19,59 och Schönburg 20,15.

Arrangemangen för tävlingen voro mycket goda. Tiderna i mål anslogos omedelbart på en stor tavla, varför det var lätt att följa med varje åkares resultat. Stämningen vid mål visade att publiken var med på noterna, och hela tävlingen var som förut sagts en glänsande skidfest, en rafflande uppgörelse mellan skickliga specialister — och en utomordentlig propaganda. Ingen olycka inträffade under hela dagen.

Tävlingen, som startade kl. 10 f. m., var slut kl. 14,00, och då hade publiken fått se nära 400 skickliga utförsåkare i full aktion.

Vi svenskar voro förstås glada över framgångarna och blevo också uppmärksammade vid aftonens prisutdelning och lyckönskade från många håll. Inte minst fingo vi de bästa erkännanden av våra kamrater — skidläraryna från S:t Anton, vilka aldrig någonsin hade inbillat sig, att Die Schweden skulle "stå pall" för en så påfrestande Abfarth. (Tävlingens hårdhetsgrad bevisas därav, att Arlbergarna efter varje träningsdag med största tacksamhet av oss togo emot svensk massage på sina uttrötta ben).

Olle Rimfors och jag äro mer än glada över tillfället som bjöds oss att få på så nära håll studera och hämta erfarenheter från Schweiz' förnämsta utförstävling — Parsenne-Derbyt.

S:a Anton am Arlberg 22. februari.
Sigge Bergman.

SK

Ett

En fe

Det i da f Skridsko: väckt liv! Allmänna got mästske, därö Den närm besked on äro bered utomorde i detta sa ställnings från den området, klubb.

För da jämte bi EHRNFEL Stockholm skridsko i största a 800 mil!)

Härmed skrifter av holms Skr styrelsemed redan i vå ken Ni gjc ret av FRI des klubbe tas. Jag f trevligast i ten klubb större prof ten, men ti mer däckra na sports t lande. SSS ta ställning pagera och eller fortfa nöjesåknin.

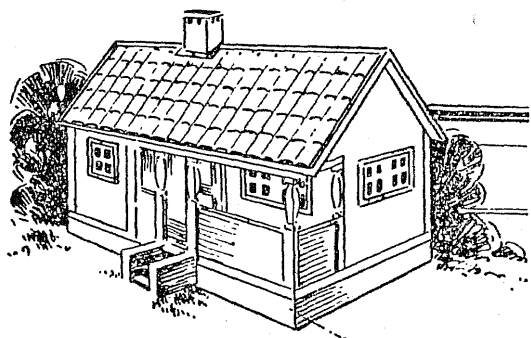
Rädslan klubben ej någon prof får nog kl klubbar dy gandaförbu flera klubb rotningen t lägg för at skicklighet, ben).

Min tank goda långä förkovra si m. m. och v Jag ber i stående skr

I. Skrivels seglan

Utvecklin het under å riktningen, de obligator en utan se marna ut o kerna därtil de vara, att ett behov ho ma bort frå

En stuga i Eder egen smak

Vi tillverka flera olika typer av monteringsfärdiga sommar- och sportstugor i gediget utförande till priser från kr. 400:—.
Begär broschyr och offert. Vi garanterar att Ni blir nöjd med vårt arbete och vårt pris.

A. E. Gustafssons Trävaruaffär

Kölsta, Köping

Tel. Odensvi 29, Morgendal 29

ATERFÖRSÄLJARE!
1934 års priskuranter å Union velocipeder, gummi o. tillbehör nu utkomna o. sändas på begäran gratis o. franco.
A.-B. Svenska Velocipedfabriken.
Box 33, Stockholm 1.